

ЛАЗУРСЬКИЙ Володимир Федорович (21. 07(02. 08). 1869, м. Переяслав Полтав. губ., нині Переяслав-Хмельницький Київ. обл. — 01. 05. 1947, Одеса) — літературознавець, критик, громадсько-культурний діяч. Брат **Олександра**, батько **Вадима** Лазурських. Доктор філологічних наук (1941; без захисту дис.). Закін. істор.-філол. факультет Моск. університету (1892), де й працював на каф. зх.-європ. літ-ри (до 1900). Був домаш. вчителем у родині Л. Толстого. Від 1901 — приват-доцент, від 1918 — ординар. проф. зх.-європ. літ-ри, водночас 1917–20 — проректор, 1942–44 — професор кафедри всесвіт. літ-ри та декан філос.-літ. ф-ту, від 1944 — завідувач кафедри іноз. мов Одес. університету. Читав лекції з історії літ-ри середньовіччя, Ренесансу і неокласицизму, укр. та рос. літ-р, викладав англ. та української мови в ін. ВНЗ Одеси. 10 травня 1944 заарешт. і звинувачений у антирад. діяльності, однак справу незабаром було закрито за відсутністю складу злочину. Провідну роль у становленні особистості Л. відіграв відомий літературознавець М. Стороженко. Товаришував із літераторами **В. Брюсовим**, **І. Буніним**, **К. Чуковським**, художниками **П. Нілусом**, **К. Костанді**, **П. Волокидіним**. Досліджував історію англ. журналістики та літ-ри 17–18 ст., зокрема творчість В. Шекспіра, Ф. Шіллера, Дж. Байрона, популяризував зх.-європ., укр. та рос. класику. Друкувався в одес. періодиці, зокрема у г. «Молва», в яких опублікував низку статей — «Чехов в Англії» (1901), «Англійська журналістика 18 ст.» (1906, 1907, 1909–16), «Український елемент у творчості В. Г. Короленка»

(1922), «Шевченко і Толстой», «Шекспір українською мовою» (обидві — 1929), «Гоголь в Італії» (1943). Автор «Курса истории западноевропейской литературы» (Москва, 1913; О., 1920), а також низки літературозн. статей, рец. та оглядів про історію літ-ри, мистецтва й театру. У «Спогадах про Л. М. Толстого» (1911) розповів про захоплення рос. письменника поемою Т. Шевченка «Наймичка». 1911–21 — секр. Одес. бібліогр. товариства при Новорос. університеті, 1925–27 — голова Укр. бібліогр. товариства в Одесі. Член одес. товариства «Просвіта». Разом із дружиною Н. Богомолець-Лазурською заснували в Одесі Укр. художнє товариство ім. М. Заньковецької (1917) та Укр. театр. студію ім. М. Кропивницького (1918). Організатор гуртка худож. читання класиків укр. літ-ри, зокрема Т. Шевченка та І. Франка.

Рекомендована література

1. Зленко Г. Д. Лицарі досвітніх вогнів: Тридцять три портрети діячів одеської «Просвіти» 1905–1909 рр. О., 2005;
2. Музичко О. Одеська інтелігенція на зламі епох: Професори Іван Линниченко та Володимир Лазурський // Південний захід. Одесика: Істор.-краєзн. альм. О., 2009. Вип. 7;
3. Його ж. Владимир и Наталья Лазурские в культурной жизни Одессы первой половины XX в. // Вісн. Одес. істор.-краєзн. музею. О., 2010. Вип. 8.

О. Є. Музичко

Бібліографічний опис:

Лазурський Володимир Федорович / О. Є. Музичко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53072>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).